

תפ"ח (באר שבע) 30633-05-23 - מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז דרום פלילי נ' מוחמד אבו רביעה (עציר) - ע"י עוה"ד מוחמד אלעמור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 30633-05-23 מדינת ישראל נ' אבו רביעה(עציר)

לפני כבוד השופטת גילת שלו-אב"ד
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן
כבוד השופטת פאני גילת כהן

המאשימה
נגד מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז דרום פלילי

הנאשם
מוחמד אבו רביעה (עציר) - ע"י עוה"ד מוחמד
אלעמור
ואלעד אזולאי

החלטה

לפנינו בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום על דרך של הוספת עדת תביעה -ד"ר פמינה יוליה מבית החולים סורוקה. לטענת ב"כ המאשימה, מאחר שחומר החקירה הקשור לעדה (מסמך רפואי מבדיקת הנאשם) נמצא בתיק החקירה והועבר זה מכבר להגנה, ושמיעת הראיות בתיק רק החלה, לא ייגרם עיוות דין לנאשם כתוצאה מהתיקון המבוקש, ותהא לו הזדמנות סבירה להתגונן.

ב"כ הנאשם טען, כי אין כל אינדיקציה בתיק החקירה כיצד הגיע המסמך הרפואי לתיק, כאשר בתיק אין צו או מסמך המחייב את בית החולים למסור את המסמך למשטרה, ולא היה ויתור מצד הנאשם על החסיון הרפואי; ובנסיבות אלו אין מקום לאפשר הגשת המסמך לבית המשפט. עוד נטען בתגובת ב"כ הנאשם (שהובאה ע"י המאשימה בגוף הבקשה), כי מדובר ב"מקצה שיפורים" מצד המאשימה, לאחר קבלת המענה של הנאשם לכתב האישום.

ב"כ המאשימה השיבה, כי התיקון אכן מבוקש בעקבות טענת הזוטא שהעלה הנאשם, כאשר "המדובר במסמך רפואי שנערך לאחר הבאת הנאשם לבדיקה רפואית, כדין, על ידי המשטרה בעקבות אמירה אובדנית. הדברים שנאמרו בפני הרופאה, ואותם מבקשת המאשימה להביא כראיה, הם אותם דברים שנאמרו בהזדמנויות אחרות גם קודם לכן במשטרה, ועל כן הם לא בבחינת "סוד" לא דברים אשר "לפי טיבם נמסרים לרופא מתוך אמון שישמרו בסוד" לפי סעיף

49 לפקודת הראיות".

לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט רשאי לבקשת אחד מבעלי הדין לתקן את כתב האישום, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, הכל בתנאי שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. בענייננו, מאחר שאנו מצויים בתחילת שמיעת הראיות בתיק, ושהמסמך נמסר להגנה זה מכבר, הרי שברי כי ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

אשר לטענת ההגנה, הסברה של המאשימה לגבי אופן הגעת המסמך לתיק החקירה הוא הסבר סביר, שכן הנאשם היה נתון במשמורת המשטרה בעת שהובא לבדיקה הרפואית, והמסמך אשר נדרש בשל חשש אובדני, ככל הנראה נמסר לידי השוטרים או הסוהרים שליוו את הנאשם.

לגבי הטענה כי בכל מקרה הנאשם לא ויתר על החסיון הרפואי, הרי כידוע חסיון רפואי לפי סעיף 49 לפקודת הראיות, הוא חסיון יחסי, אשר בית המשפט רשאי להסירו גם ללא הסכמת המטופל, אם מצא **"כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה"**. יתרה מכך, לפי הסעיף, החסיון חל רק על דבר אשר נמסר לרופא תוך כדי עבודתו **"והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד..."** (ההדגשה לא במקור).

מהאמור עולה, כי אין חסיון רפואי על דברים שאינם קשורים במצבו הרפואי של המטופל ושלפי טיבם נמסרים לרופא, כמו למשל על דברים הקשורים בעבירה בגינה הובא הנאשם בפני רופא; ובכל מקרה, על בית המשפט לעיין בראיה שבמחלוקת על מנת להחליט האם קיים חסיון רפואי אם לאו, ואם יש מקום להורות על הסרתו.

נוכח כל האמור, אנו מקבלים את הבקשה ומורים על תיקון כתב האישום כמבוקש. הרופאה ד"ר פמינה יוליה תתווסף כעדת תביעה 46 לכתב האישום.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"ד, 27 יוני 2024, בהעדר הצדדים.